

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka

w sprawie sędziów Sądu Okręgowego w W.: **I. P., M. T. – Ż. i W. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej

na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 kwietnia 2022 r.

wniosku pełnomocnika z urzędu – adwokata J. E. L. (L.)

o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności karnej na podstawie art. 93 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 § 1 k.p.k. i art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 4 pkt 2, § 5 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.)

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. E. L. (L.) – Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote 80/100), w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności karnej.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej z dnia 22 listopada 2021 r., P. K. został wyznaczony pełnomocnik z urzędu w miejsce

dotychczasowego w osobie adwokata J. E. L. (L.), w celu sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów Sądu Okręgowego w W.: I. P., M. T. – Ż. i W. S., lub poinformowania o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia przedmiotowego wniosku.

Adwokat J. E. L. w opinii z dnia 24 marca 2022 r., skierowanej do Sądu Najwyższego Izby Dyscyplinarnej w dniu 29 marca 2022 r., zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformowała Sąd o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie ww. sędziów do odpowiedzialności karnej. Jednocześnie wniosła o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej P. K. z urzędu za sporządzenie opinii, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek pełnomocnika zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.2020.1651 t.j.) koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Wysokość opłat w sprawach karnych i w sprawach o wykroczenia, określa rozdział 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.). W świetle § 17 ust. 4 pkt 2 i § 5 tego rozporządzenia, wysokość opłaty należnej pełnomocnikowi za sporządzenie opinii o niestwierdzeniu podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, wynosi 360 zł. Kwota ta, powiększona o stawkę VAT w myśl § 4 ust. 3 wyżej wymienionego rozporządzenia, może być przedmiotem żądania i przyznania pełnomocnikowi w niniejszej sprawie.

Wyznaczony z urzędu – dla zbadania podstaw do sporządzenia i podpisania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności karnej – pełnomocnik wykonał zlecone mu czynności, a ich efektem było sporządzenie opinii w sprawie, co w połączeniu ze złożonym oświadczeniem o nieuiszczeniu należnych mu kosztów w całości ani w części, daje podstawę do zasądzenia adwokatowi J. E. L. (L.) wynagrodzenia w przyznanej niniejszym postanowieniem wysokości.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji.

a.s.

